

[Undervisnings- og forskningsministeren]

delse, nogle synes for stor indflydelse. Men ingen skal komme og sige, at det ikke er muligt på et dansk universitet at få saneret indholdet i et studium. Det er i høj grad muligt.

Nu har jeg med hyrdebrevet bedt om, at man sætter det på dagsordenen. Det er min opfattelse, at man gør det, fordi man ved, at nu kommer der ændrede forhold vedrørende SU, og den proces synes jeg vi skal lade køre uden at begynde at snakke om, at man bare kan forlænge de normerede studietider.

Hvad angår de studerende i styrende organer, er det sådan i dag, at de kan få dispensation, og det er min hensigt, at det skal de fortsat kunne få.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige, at vi i Socialdemokratiet ikke har noget ønske om generelt at sætte de normerede studietider op. Men når ministeren taler om grunduddannelser, vil jeg gerne sige, at der jo på de videregående uddannelser er tale om kandidatuddannelser og ikke en form for grunduddannelser. Der er tale om, at man uddanner folk, der ikke blot kan indgå i en forskeruddannelse, men også kan virke både i den private og i den offentlige sektor som kandidater. Der er ikke tale om nogen grunduddannelse her. Man får et indtryk af, at det er ministerens inderste hensigt med formuleringerne i § 3, hvor der heller ikke er tale om de normerede studietider, men om en 4-årig periode, hvor man kan opnå stipendier. Hvis man så går urtherover, så skal man have en erklæring fra sin uddannelsesinstitution om, at man kan færdiggøre sin kandidatuddannelse inden for den normerede studietid minus 4 år. Det, der er vores frygt, er, at ministerens reelle hensigter med det her er at få kortet alle kandidatuddannelser ned til 4 år. Det er det, som jeg gerne vil have ministeren til enten at bekræfte eller afkræfte er hensigten eller ikke hensigten, for så kunne vi jo lige så godt bare skrive »den normerede studietid« i § 3 og ikke tale om den normerede studietid plus minus. Det vil jeg gerne have svar på.

Rahbæk Møller (SF):

Vi har jo en meget ideologisk minister. Det er somme tider bekymrende. Jeg vil godt præcisere, at i betænkningen over det beslutningsfor-

slag, der ligger til grund for alt dette her, står der udtrykkeligt, at det ikke er forligspartiernes hensigt at blande sig i studietidens længde, men alene at tilstræbe en administrativ reform af studiestøtten. Det misbruger ministeren så til at lægge pres på institutionerne for at forkorte studietiden. Det er klart misbrug. Jeg tror, at jeg taler på alle tre partiers vegne, når jeg siger, at det, vi mener, når vi siger, at studietid og studiekrav skal tilpasses mere til hinanden, er, at man i de enkelte studienævn gennemgår studietider og studiekrav og nogle steder måske sænker kravene for at indpasse studietiden, andre steder forlænger man måske studietid. Det er en lokal beslutning i det konkrete tilfælde, og der er ikke fra forligspartiernes side tilsigtet hverken at presse i den ene eller anden retning. Det, der gør oppositionen bekymret, er, at ministeren ensidigt presser i én og kun i én retning.

(Kort bemærkning).

Korneliusen (S):

Jeg havde nok gættet, at det blev et centralt emne for diskussionen i dag. Jeg vil godt sige, at det faktisk er forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte, vi har til forhandling i dag. Det er helt klart, at det har været Socialdemokratiets tankegang gennem en sådan lovgivning at give et økonomisk løft og samtidig sikre, at studietiden bliver mere effektiv. Der kommer en diskussion bagefter, som vi er villige til at deltage i, men ikke provokeret af dette forslag. Derfor vil jeg støtte hr. Rahbæk Møllers bemærkninger fuldt ud, og der skal ikke være nogen tvivl om, hvor Socialdemokratiet står i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg har ingen spørgsmål herom til ministeren, for som jeg forstod ministeren, sagde han, at han i visse tilfælde ville give dispensation for studietiderne. Men jeg vil spørge ministeren: Hvor i det lovforslag, vi behandler, har han hjemmel til det? Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst hjemmel til dispensation nogen steder i lovforslaget.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Dispensationsadgangen forefindes i loven